

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ การร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยภายใต้หลักธรรมาภิบาล และมาตรฐานที่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยทักษิณในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จึงมีมติออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓ หมวด ๗ วินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

(๒) ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวด ๓ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยทักษิณ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยทักษิณ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายให้เป็นผู้บังคับบัญชา กำกับดูแล และสั่งการแทนอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนงานและหัวหน้าหน่วยงานภายในส่วนงาน หรือผู้ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแล หรือสั่งการส่วนงานหรือหน่วยงานภายในส่วนงาน

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างของส่วนราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยทักษิณ

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยทักษิณ

“ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ลูกจ้างของมหาวิทยาลัยทักษิณ รวมถึงลูกจ้างของมหาวิทยาลัยประเภทลูกจ้างชาวต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยมีคำสั่งจ้างหรือมีสัญญาจ้างโดยได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายวัน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายเพื่อให้มีอำนาจในการดำเนินการหรือพิจารณาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ข้อ ๕ ให้ประธาน ก.อ.ร. เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ประธาน ก.อ.ร. หรือที่ประชุม ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัย การวินิจฉัยของ ก.อ.ร. ให้ถือเป็นที่สุด

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์
และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์

หมวด ๑

องค์ประกอบ วิธีการได้มา อำนาจหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่ง
ของคณะกรรมการที่ทำหน้าที่พิจารณาเรื่องอุทธรณ์และร้องทุกข์

.....

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.อ.ร. ซึ่งแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย โดยมีองค์ประกอบดังนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ คนหนึ่ง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวนไม่เกินสองคน โดยอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ

(๓) รองอธิการบดีหรืออธิการบดีมอบหมายคนหนึ่ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายคณาจารย์ ที่มีได้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ คนหนึ่ง เป็นกรรมการ

(๕) ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน ที่มีได้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ คนหนึ่ง เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนพนักงานมหาวิทยาลัย สายคณาจารย์ ซึ่งมีคุณวุฒิด้านกฎหมาย คนหนึ่ง เป็นกรรมการ

(๗) ประธานสภาคณาจารย์และพนักงาน เป็นกรรมการ

(๘) หัวหน้าฝ่ายนิติการ เป็นเลขานุการ

อธิการบดีอาจมอบหมายผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจำนวนไม่เกินสองคนปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการตาม (๔) (๕) และ (๖) โดยเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้มีส่วนร่วมเสนอชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทพนักงานประจำ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้

ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นที่ยอมรับ และไม่เคยมีประวัติถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกดำเนินการทางจริยธรรม

การดำเนินการตามความในวรรคแรกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิการบดีกำหนด โดยออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ให้ประธานและกรรมการตามความในวรรคหนึ่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ประธานและกรรมการจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันมิได้

กรณีที่ตำแหน่งประธานหรือกรรมการว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานหรือเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือผู้ซึ่งได้รับเลือกเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการตามความในวรรคหนึ่งเป็นบุคคลผู้มีส่วนได้เสียกับบุคคลหรือเรื่องที่มีการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ให้กรรมการผู้นั้นงดการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว และให้องค์ประชุมของกรรมการมีจำนวนเท่าที่เหลืออยู่

กรณีประธานและกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งประธานหรือเลือกกรรมการใหม่ ให้ประธานและกรรมการปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งประธานและเลือกกรรมการใหม่

กรณีกรรมการตาม (๔) หรือ (๕) หรือ (๖) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ ให้พ้นจากการเป็นกรรมการตามความในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๘ การพ้นจากตำแหน่งกรรมการ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก ถูกสั่งลงโทษทางวินัย ถูกลงโทษทางจริยธรรม หรือขาดคุณสมบัติ

ข้อ ๙ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาอุทธรณ์กรณีผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยถูกลงโทษทางวินัย
- (๒) พิจารณาอุทธรณ์ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยถูกลงโทษทางจริยธรรม
- (๓) พิจารณาอุทธรณ์ตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย
- (๔) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์กรณีผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา รวมถึงคำสั่งพนักงาน
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย

(๖) ออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

(๗) รายงานผลการดำเนินงานประจำปีของ ก.อ.ร. ต่อสภามหาวิทยาลัย

นอกจากหน้าที่ตามความในวรรคแรก ให้ ก.อ.ร. ปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยในการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ เฉพาะกรณีข้าราชการถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนตามความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเรื่องร้องทุกข์กรณีที่ข้าราชการเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

นอกจากกรณีตามความในวรรคสอง การดำเนินการทางวินัยในกรณีข้าราชการถูกสั่งลงโทษให้ออกจากราชการ หรือถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้เป็นไปตามความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

หมวด ๒

องค์ประชุม การประชุม และการคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร.

.....

ข้อ ๑๐ องค์ประชุม การประชุม และการคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑ องค์ประชุมและการลงมติ

การประชุมของ ก.อ.ร. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธาน

ในการประชุม ถ้ามีกรณีที่ต้องพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะ ห้ามกรรมการผู้นั้นอยู่ในที่ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการหนึ่งคนให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้านให้ประธานกรรมการถามที่ประชุมว่าจะมีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

การประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยโดยอนุโลม ทั้งนี้ภายใต้หลักการของกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๑๒ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และหากกรรมการฝ่ายข้างน้อยมีความเห็นแย้งในประเด็นใดให้บันทึกสาระใจความแห่งความเห็นแย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ข้อ ๑๓ เหตุอันมีส่วนได้เสียของกรรมการ

ในการประชุมหากกรรมการผู้ใดมีเหตุดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาและอยู่ในที่ประชุมไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณี หรือเคยเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสกับคู่กรณี

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ซึ่งอยู่กินกับคู่กรณีที่เพื่อบุคคลเพศเดียวกันโดยกำเนิดในลักษณะเดียวกับชายหญิงที่อยู่กินกันฉันสามีภริยา

(๔) เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าในชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องความเป็นจริงนับได้เพียงภายในสามชั้นของคู่กรณี

(๕) เป็นหรือเคยเป็นบุตรบุญธรรมของคู่กรณี หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้รับคู่กรณีเป็นบุตรบุญธรรม

(๖) เป็นลูก ป้า น้า อา ของคู่กรณี

- (๗) เป็นผู้พักอาศัยอยู่ร่วมกับคู่กรณีในสถานที่เดียวกันในลักษณะครัวเรือนเดียวกัน
- (๘) เป็นลูกจ้างหรือที่ปรึกษาซึ่งได้รับค่าตอบแทนของคู่กรณี
- (๙) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็น

ธรรม

(๑๐) เหตุอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

ในกรณีที่มีกรรมการผู้ใดมีเหตุอื่นมีส่วนได้เสียตามวรรคหนึ่ง ทำให้ไม่สามารถพิจารณาและอยู่ในที่ประชุมได้ให้ถือว่า ก.อ.ร. ประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม

ข้อ ๑๔ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. ได้โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในระยะเวลาอุทธรณ์ ถ้าหากผู้อุทธรณ์เห็นว่ากรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์อย่างมีนัยสำคัญในการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัย

(๒) มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีนัยสำคัญในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือถูกลงโทษทางวินัย

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สั่งให้ออกจากงานหรือสั่งลงโทษทางวินัย

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการดำเนินการสั่งให้ออกจากงานหรือการดำเนินการทางวินัย

(๖) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางความสัมพันธ์กับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

(๗) เป็นผู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็น

ธรรม

ข้อ ๑๕ เมื่อมีเหตุตามข้อ ๑๓ หรือมีการคัดค้านตามความในข้อ ๑๔ กรรมการผู้หนึ่งจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาเรื่องนั้นก็ได้ ถ้ากรรมการผู้หนึ่งมิได้ขอถอนตัวให้ประธาน ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน ถ้าที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งเป็นเหตุดังกล่าวไม่น่าเชื่อถือให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์นั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า ก.อ.ร. ประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่มีสิทธิร่วมประชุม เว้นแต่ที่ประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามเห็นว่าการให้กรรมการผู้หนึ่งร่วมพิจารณาอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์สำหรับการพิจารณายิ่งกว่าเพราะจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรมโดยจะอนุญาตให้กรรมการผู้หนึ่งร่วมพิจารณาอุทธรณ์ด้วยก็ได้ แต่มติดังกล่าวย่อมไม่ตัดสิทธิของกรรมการดังกล่าวที่จะขอถอนตัวจากการพิจารณาได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งไม่ให้ร่วมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

หมวด ๓

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ และการดำเนินการก่อนการพิจารณาอุทธรณ์

.....

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากงาน ถูกลงโทษทางจริยธรรม หรือได้รับผลกระทบจากคำสั่งด้านการบริหารงานบุคคล มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยได้รับผลกระทบจากคำสั่งด้านการบริหารงานบุคคล ให้อุทธรณ์คำสั่งต่ออธิการบดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ก่อนยื่นเรื่องอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร.

กรณีที่ผู้อุทธรณ์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ ผู้อุทธรณ์จะมอบหมายให้ทายาทโดยธรรมหรือบุคคลอื่นในกรณีที่ไม่มีทายาทโดยธรรมทำการอุทธรณ์แทนก็ได้ ทั้งนี้ การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้อาจมอบหมายโดยวิธีอื่นแต่ต้องแสดงหลักฐานประกอบด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยถึงแก่ความตายไปก่อนจะใช้สิทธิอุทธรณ์เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในกรณีนี้ทายาทคนหนึ่งคนใดของผู้นั้นมีสิทธิที่จะอุทธรณ์แทนได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือถูกสั่งลงโทษทางวินัยนั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๗ เมื่อความปรากฏแก่ ก.อ.ร. ว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาทของผู้นั้นจะได้มีคำขอเข้ามาหรือโดยที่ ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งเพื่อเรียกให้ทายาทเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ทายาทเข้ามาแถลงชี้แจงประเด็นแห่งการอุทธรณ์

กรณีตามความในวรรคแรก ทายาทอาจยื่นคำขอเข้ามาโดยทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ภายในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยนั้นถึงแก่ความตาย หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจาก ก.อ.ร. แล้วแต่กรณี และให้ ก.อ.ร. ดำเนินการพิจารณาคำขอเข้ามาของทายาทดังกล่าวให้เป็นไปตามเงื่อนไขตามวรรคแรก ทั้งนี้เมื่อ ก.อ.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นไปตามเงื่อนไข ให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ทั้งนี้จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าแก่ผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายนั้นไม่ได้

ข้อ ๑๘ การอุทธรณ์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยกรณีถูกสั่งลงโทษทางวินัย คำสั่งลงโทษทางจริยธรรม หรือได้รับผลกระทบจากคำสั่งด้านการบริหารงานบุคคล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ยกเว้นกรณีที่มิกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับทราบคำสั่ง
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์
- (๔) คำขอของผู้อุทธรณ์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงด้วยวาจาต่อประธาน ก.อ.ร. ก่อนที่ ก.อ.ร. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษเป็นวันรับแจ้งคำสั่งหรือวันที่ถือว่าได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกลงโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ และมีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกลงโทษและได้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้อย่างน้อยสองคนเป็นหลักฐานไว้แล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรงและได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกลงโทษซึ่งปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัย โดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ถูกสั่งลงโทษเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ถูกลงโทษได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งลงโทษฉบับที่ให้ผู้ถูกลงโทษลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งลงโทษกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

ข้อ ๒๐ การอุทธรณ์เป็นเรื่องเฉพาะตัว และผู้อุทธรณ์อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนตนไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นสมควรและอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์มอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนได้ การมอบหมายดังกล่าวให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบหมายและผู้ซึ่งได้รับมอบ

ข้อ ๒๑ ผู้อุทธรณ์อาจมอบหมายให้ทนายความ หรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วเป็นผู้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดในกระบวนการอุทธรณ์แทนก็ได้

ในการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำต่อ ก.อ.ร. ให้ผู้อุทธรณ์มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้าร่วมรับฟังการพิจารณาได้คนหนึ่ง

การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์หรือ ก.อ.ร. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น

หาก ก.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงด้วยวาจานั้นเสียก็ได้

ในกรณีที่มหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยหรือส่วนงานใดที่มีอำนาจจะแถลงแก้ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้มาแถลงแก้ต่อที่ประชุมได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือมหาวิทยาลัยหรือสภามหาวิทยาลัยหรือส่วนงานใดที่มีอำนาจมาแถลงด้วยวาจาประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ร. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แถลงด้วยวาจา

ข้อ ๒๒ ในการอุทธรณ์ผู้อุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือและผู้อุทธรณ์จะต้องจัดทำสำเนาหนังสืออุทธรณ์พร้อมสำเนายานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์อ้าง และรับรองสำเนาถูกต้องทุกฉบับจำนวนหนึ่งฉบับ ยื่นมาพร้อมกับหนังสืออุทธรณ์ด้วย จะส่งด้วยตนเองหรือส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ข้อ ๒๓ การยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นต่อมหาวิทยาลัยโดยยื่นผ่านฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยหรือส่งทางไปรษณีย์ถึงฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ให้ผู้รับอุทธรณ์ลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือว่าวันที่รับตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันเริ่มพิจารณาอุทธรณ์

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้นับวันที่ฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยประทับตราหนังสือไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นอุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหรือส่งอุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่ ก.อ.ร. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นถึงประธาน ก.อ.ร. ผ่านฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัย แต่ต้องยื่นก่อนการพิจารณาแล้วเสร็จ หาก ก.อ.ร. พิจารณาเรื่องอุทธรณ์นั้นแล้วเสร็จก่อน ให้คำแถลงการณ์นั้นตกไป

ข้อ ๒๔ เมื่อฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยได้รับหนังสืออุทธรณ์ ให้แจ้งเลขานุการ ก.อ.ร. ให้ทราบโดยทันที และให้เลขานุการ ก.อ.ร. รายงานให้ ก.อ.ร. เพื่อทราบในการประชุมครั้งถัดไปพร้อมทั้งจัดส่งสำเนาอุทธรณ์และจัดส่งเอกสารให้ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เลขานุการ ก.อ.ร. ได้รับแจ้งการอุทธรณ์ดังกล่าว โดยเอกสารที่จะต้องจัดส่งเพื่อพิจารณาดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งให้ออกจากงานหรือคำสั่งลงโทษทางวินัย
- (๒) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๓) คำคัดค้านกรรมการสอบสวน (ถ้ามี)
- (๔) สำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมด หรือเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา พร้อมบัญชีเอกสาร
- (๕) รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยหรือของคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาสั่งลงโทษทางวินัย
- (๖) ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการสอบสวนและการพิจารณาให้ออกจากงานหรือลงโทษทางวินัย

ข้อ ๒๕ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องและยื่นหรือส่งภายในเวลาที่กำหนด

อุทธรณ์ที่ฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยได้รับไว้แล้วให้ลงทะเบียนรับเรื่องอุทธรณ์ลงในสารบบและให้ส่งให้เลขานุการ ก.อ.ร. เพื่อตรวจสอบ หากเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ หรือมีสาระสำคัญไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. ส่งให้แก้ไข โดยแจ้งและแนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขในประเด็นที่บกพร่องเสียภายในระยะเวลาที่กำหนด

กรณีทีเลขาธิการ ก.อ.ร. เห็นว่าอุทธรณ์นั้นเป็นอุทธรณ์ที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้หรือเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ไม่อยู่ในอำนาจของ ก.อ.ร. หรือกรณีผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขอุทธรณ์ตามคำแนะนำตามความในวรรคแรกภายในเวลาที่กำหนดให้เลขาธิการ ก.อ.ร. ทำบันทึกความเห็นเสนอต่อประธาน ก.อ.ร. เพื่อดำเนินการต่อไป

อุทธรณ์ที่ไม่สมบูรณ์หรืออุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ก.อ.ร. อาจสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นก็ได้ ทั้งนี้โดยมีมติไม่น้อยกว่าสองในสามของ ก.อ.ร.

ในกรณีที่มีปัญหาว่าอุทธรณ์ใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้ ก.อ.ร. เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ข้อ ๒๖ อุทธรณ์ที่ยื่นไว้แล้วผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์เสียในเวลาใดก่อนที่ ก.อ.ร. จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นก็ได้

การถอนอุทธรณ์อาจทำเป็นหนังสือหรือถอนด้วยวาจาก็ได้ กรณีถอนอุทธรณ์เป็นหนังสือให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ผ่านเลขาธิการ ก.อ.ร. กรณีถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาให้ผู้อุทธรณ์แจ้งต่อ ก.อ.ร. ในขณะทีประชุม แล้วให้ ก.อ.ร. บันทึกการถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาตั้งกล่าวไว้และให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อมีการถอนอุทธรณ์ตามวรรคสอง ให้ ก.อ.ร. อนุญาตและสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ

เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับไป แต่ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะยื่นอุทธรณ์ใหม่ภายในระยะเวลาอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน รวมทั้งให้มีสิทธิขอตรวจสอบหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยได้

หากพยานหลักฐานดังกล่าวมีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ ก.อ.ร. มีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาตามความในข้อ ๒๕ หรือไม่รับอุทธรณ์ด้วยเหตุอื่น ให้แจ้งมติดังกล่าวพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็วพร้อมทั้งให้แจ้งผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษกรณีดังกล่าวทราบโดยเร็ว

หมวด ๔

การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์

.....

ข้อ ๒๙ การพิจารณาอุทธรณ์ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสืบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น รวมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัย

ในกรณีจำเป็นและสมควร ก.อ.ร. อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากผู้เกี่ยวข้อง หรือขอให้ผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ ให้เลขาธิการ ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในระยะเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนด

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้า ก.อ.ร. เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

ข้อ ๓๐ ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) หากเห็นว่าการส่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์
- (๒) หากเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิดและเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดวินัยแต่ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติลงโทษให้เหมาะสม
- (๓) หากเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้ยกการลงโทษ
- (๔) หากเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม
- (๕) หากเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้มีการดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษรายใดรายหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แม้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยรายอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของบุคคลซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอื่นเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์นั้นได้รับผลจากการพิจารณาโทษในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๑ คำวินิจฉัยของ ก.อ.ร. อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล
- (๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามความในวรรคแรก ให้มีการลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่ร่วมพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ผู้นั้นจดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยนั้นด้วย

ข้อ ๓๒ ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ร. พิจารณาจากสำนวนการสอบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้นประกอบด้วย

สำนวนการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในเก้าสิบนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์หรือเรื่องทุกข์ แต่ถ้ามีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายเวลาพิจารณาออกไปอีกไม่เกินสามสิบวัน โดยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๓๓ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือในกรณีที่ ก.อ.ร. มิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ ก.อ.ร. พิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในเวลาเก้าสิบวันตามความในข้อ ๒๙ ให้รายงานพร้อมเหตุผลต่อสภามหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๓๕ การทำคำสั่งจำหน่ายเรื่อง ให้ประธาน ก.อ.ร. ลงนามแล้วแจ้งมหาวิทยาลัยและผู้อุทธรณ์ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้อุทธรณ์ขอถอนอุทธรณ์
- (๒) ผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีสถานะเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
- (๓) เรื่องที่ยื่นอุทธรณ์เป็นกรณีเดิมที่ ก.อ.ร. ได้เคยพิจารณาและมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยแล้ว
- (๔) มหาวิทยาลัยแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ให้เป็นไปตามคำขอในอุทธรณ์แล้ว
- (๕) หนังสืออุทธรณ์อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ มีสาระสำคัญไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือไม่ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ ซึ่ง ก.อ.ร. ได้สั่งให้แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการ
- (๖) ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ภายในเวลาที่กำหนด
- (๗) เหตุอื่น ๆ ที่ ก.อ.ร. เห็นสมควรให้จำหน่ายเรื่อง

ข้อ ๓๖ คำสั่งจำหน่ายเรื่องอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) เหตุแห่งการออกคำสั่ง

หมวด ๕

การดำเนินการตามมติ และคำวินิจฉัยของ ก.อ.ร.

.....

ข้อ ๓๗ เมื่อ ก.อ.ร. มีมติตามความในข้อ ๓๐ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมติต่ออธิการบดีหรือผู้ออกคำสั่งลงโทษทราบโดยเร็วเพื่อสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น พร้อมทั้งให้แจ้งมติดังกล่าวและสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลเป็นหนังสือต่อผู้อุทธรณ์โดยเร็ว

ข้อ ๓๘ การแก้ไขคำสั่งลงโทษตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ กรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดดังต่อไปนี้

- (๑) ให้อธิการบดีหรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษนั้น
- (๒) การแก้ไขคำสั่งลงโทษให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งเดิม และข้อความเดิมก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง
- (๓) การดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งจาก ก.อ.ร.

(๔) เมื่ออธิการบดีหรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษดำเนินการแก้ไขคำสั่งแล้ว ให้รายงานการแก้ไขคำสั่งนั้นต่อ ก.อ.ร. โดยเร็ว และแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ที่มีคำสั่งแก้ไขคำสั่งลงโทษ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ผู้ออกคำสั่งมีคำสั่งตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.อ.ร. ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ทั้งนี้ให้มีสิทธิได้รับเงินเดือน สิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในระหว่างถูกสั่งให้ออกด้วย

ลักษณะ ๒

การร้องทุกข์ วิธีการยื่นเรื่องร้องทุกข์ และการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

หมวด ๑

ผู้ร้องทุกข์และการร้องทุกข์

.....

ข้อ ๔๐ การร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ ยกเว้นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

ข้อ ๔๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับภายในสามสิบวันนับจากวันที่ได้รับทราบถึงการกระทำ และหากเห็นว่าตนยังไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือยังมีความคับข้องใจจึงร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ทั้งนี้ให้มีสิทธิร้องทุกข์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นต้นว่า ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) เมื่อมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ดังนี้

(ก) การบริหารงานบุคคลเป็นไปโดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกาย สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(ค) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(ง) เหตุอื่น ๆ

ข้อ ๔๒ คำร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. โดยผ่านฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยภายในระยะเวลาตามวรรคแรก คำร้องทุกข์ ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัดและที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การสั่งการ หรือวันที่พ้นกำหนดการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี

- (๓) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๔) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่อง
- (๕) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๖) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถส่งคำร้องทุกข์ด้วยตนเองได้ ผู้นั้นจะมอบหมายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งคำร้องทุกข์ดังกล่าวแทนก็ได้ ทั้งนี้การมอบหมายต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ ผู้ร้องทุกข์ไม่สามารถที่จะมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรได้โดยต้องอ้างหลักฐานประกอบ

กรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าหนังสือร้องทุกข์ที่ยื่นไว้ตามความในวรรคสองนั้น อ่านไม่ออก อ่านไม่เข้าใจ หรือมีสาระสำคัญไม่ครบถ้วนถูกต้อง หรือไม่ลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งผู้ร้องทุกข์แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ร้องทุกข์มิได้ปฏิบัติตามก็ให้มิตไม่รับคำร้องทุกข์

หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นการพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์ หรือทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. ต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงด้วยวาจาต่อประธาน ก.อ.ร. ก่อนที่ ก.อ.ร. จะเริ่มพิจารณา

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงด้วยวาจา ให้ ก.อ.ร. รับฟังคำแถลงด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ และผู้นั้นมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ร. ได้คนหนึ่ง ทั้งนี้การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำต่อหน้าผู้ร้องทุกข์ หรือ ก.อ.ร. ให้ถือว่าเป็นการกระทำแทนผู้ร้องทุกข์นั้น เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์จะได้คัดค้านเสียในขณะนั้น และหาก ก.อ.ร. พิจารณาเห็นว่า การแถลงด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยร้องทุกข์ จะให้การแถลงด้วยวาจานั้นก็ได้

หากผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการจะแถลงแก้คำร้องทุกข์ ก็ให้มาแถลงหรือมอบหมายเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่รับผิดชอบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาแถลงแก้ต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์หรือผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการมาแถลงด้วยวาจาแล้วประสงค์จะยื่นเอกสารเพิ่มเติม ก.อ.ร. อาจอนุญาตให้ยื่นได้ แต่ต้องยื่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แถลงด้วยวาจา

ข้อ ๔๔ การร้องทุกข์ตามความในข้อ ๔๒ ให้ยื่นหนังสือร้องทุกข์พร้อมกับสำเนารับรองถูกต้องหนึ่งฉบับกับฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัย โดยสามารถยื่นด้วยตนเองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกไปรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นเรื่องร้องทุกข์

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะยื่นหรือส่งคำแถลงหรือเอกสารเพิ่มเติม ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. โดยส่งผ่านฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัย แต่หาก ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้นเสร็จก่อน ให้คำแถลงนั้นตกไป

ข้อ ๔๕ เมื่อฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยได้รับหนังสือร้องทุกข์ ให้ส่งหนังสือร้องทุกข์ไปยังเลขานุการ ก.อ.ร. และให้เลขานุการ ก.อ.ร. รายงานให้ ก.อ.ร. ทราบในการประชุมครั้งถัดไป พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำร้องทุกข์และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องในเรื่องที่ร้องทุกข์ดังกล่าวจัดส่งเอกสารให้ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวันตามรายการเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

(๒) รายงานการประชุมของส่วนงานที่เกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว

(๓) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้น

เมื่อได้ยื่นเรื่องร้องทุกข์และฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยได้ส่งเรื่องร้องทุกข์ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. ส่งหนังสือร้องทุกข์และเอกสารตามความในวรรคแรกให้ ก.อ.ร. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำร้องทุกข์ดังกล่าว

ข้อ ๔๖ ก.อ.ร. จะไม่รับพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยไว้เป็นการเฉพาะ

(๒) เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ

(๓) เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเดียวกันกับเรื่องที่เคยมีคำวินิจฉัยหรือการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว

(๔) เป็นเรื่องที่ผู้ร้องทุกข์พ้นจากสภาพการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยไปแล้ว

ข้อ ๔๗ ให้ประธาน ก.อ.ร. ทำคำสั่งจำหน่ายเรื่องร้องทุกข์และแจ้งผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการหรือผู้ร้องทุกข์ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ร้องทุกข์ตายก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

(๒) ผู้ร้องทุกข์ได้ถอนคำร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ร. จะพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นเสร็จสิ้น

(๓) ผู้ร้องทุกข์เพิกเฉยไม่ดำเนินการตามมติ ก.อ.ร.

(๔) เหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นได้สิ้นสุดลง

ข้อ ๔๘ ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์ เมื่อปรากฏกรรมการ ก.อ.ร. มีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

เมื่อประธาน ก.อ.ร. ได้รับหนังสือคัดค้าน ให้แจ้งกรรมการ ก.อ.ร. ทราบก่อนเริ่มพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เพื่อให้พิจารณาว่าสมควรถอนตัวหรือไม่ กรรมการ ก.อ.ร. ซึ่งมีกรณีตามความในวรรคแรกอาจขอ

ถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น เว้นแต่การถอนตัวจะมีผลกระทบต่อองค์ประชุม ก.อ.ร. ประธาน ก.อ.ร. อาจใช้ดุลยพินิจพิจารณาให้กรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมต่อก็ได้

กรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. มิได้ขอถอนตัว ให้ที่ประชุม ก.อ.ร. พิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากที่ประชุมมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบ และไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เรื่องนั้น เว้นแต่การให้กรรมการผู้นั้นร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า ด้วยจะทำให้ได้ความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นด้วยก็ได้

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านและถูกสั่งไม่ให้ร่วมพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์หรือขอถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้วแม้ว่าจะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้านก็ตาม

ข้อ ๔๙ กรณีมีเหตุผลความจำเป็น ก.อ.ร. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยให้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้พิจารณากลับกรอง ตรวจสอบสำนวนเรื่องร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย แล้วเสนอต่อ ก.อ.ร. เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของ ก.อ.ร. หรือปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก ก.อ.ร. ก็ได้

คณะกรรมการตามความในวรรคแรก ให้ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. อนุกรรมการคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.อ.ร. และอนุกรรมการอีกสองคนซึ่งแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่พิจารณาตามสมควร และในกรณีที่เป็นการตรวจสอบ กลับกรองสำนวนเรื่องร้องทุกข์ ให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

การคัดค้านอนุกรรมการ ก.อ.ร. ตามวรรคสอง ให้นำความในข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ กรณีไม่พอใจผลการพิจารณา หรือการสั่งการของผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการ

.....

ข้อ ๕๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่พอใจผลการพิจารณาวินิจฉัย หรือการสั่งการของผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการ มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์นั้นต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ โดยให้ยื่นหรือส่งเรื่องภายในกำหนดเวลาตามความในข้อ ๔๒ และต้องเป็นประเด็นที่ได้ยกขึ้นกล่าวกันมาในชั้นของการพิจารณาในเรื่องที่ได้ร้องทุกข์นั้นด้วยแล้ว

ข้อ ๕๑ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. ให้พิจารณาจากผลการพิจารณาวินิจฉัยของผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น และให้ ก.อ.ร. มีอำนาจดังนี้

(๑) ให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐาน

(๒) ให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการส่งผู้แทนมาให้ถ้อยคำเป็นพยานหรือชี้แจงข้อเท็จจริง

(๓) เรียกผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน หรือชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตามที่ ก.อ.ร. เห็นสมควร

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตาม (๑) (๒) และ (๓) อาจเป็นผลร้ายหรือไม่เป็นคุณแก่ผู้ร้องทุกข์ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. มีหนังสือแจ้งผู้นั้นให้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนภายในเวลาที่ ก.อ.ร. กำหนด

ข้อ ๕๒ เมื่อ ก.อ.ร. มีมติแล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งมติให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการดำเนินการหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติจากเลขานุการ ก.อ.ร.

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

กรณีผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการพิจารณาเรื่องไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

.....

ข้อ ๕๓ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์เสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการ แต่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการมิได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเก้าสิบวัน ผู้นั้นมีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ โดยยื่นหรือส่งเรื่องภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๔๒

ข้อ ๕๔ ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการชี้แจงเหตุแห่งความล่าช้าและให้เร่งพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จและรายงานให้ ก.อ.ร. ทราบเพื่อประกอบการพิจารณาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก ก.อ.ร. หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการพิจารณาแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามความในวรรคแรก หากผู้ร้องเห็นว่าเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นยังไม่สิ้นไป ให้ ก.อ.ร. พิจารณาเรื่องต่อไป แต่หากเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นสิ้นไปแล้ว ให้ ก.อ.ร. จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดตามความในวรรคแรก ให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการรายงานข้อเท็จจริงของการพิจารณาพร้อมจัดส่งเรื่องร้องทุกข์และสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ไปยัง ก.อ.ร. ภายในสามวันทำการนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว และให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการเข้าร่วมในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นกับ ก.อ.ร. ด้วย

ข้อเท็จจริงรวมถึงพยานหลักฐานที่ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการใช้ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้ถือเป็นสำนวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. ทั้งนี้ให้เป็นดุลพินิจของ ก.อ.ร. ที่จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานหรือจะให้มีการสอบสวนใหม่ก็ได้

ข้อ ๕๕ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. กรณีผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ให้นำความในข้อ ๕๐ ข้อ ๕๑ และข้อ ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การวินิจฉัย และผลแห่งคำวินิจฉัยของ ก.อ.ร.

.....

ข้อ ๕๖ เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) หากเห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการได้ใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์

(๒) หากเห็นว่าเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยสั่งให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการแก้ไข เพิกถอน หรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) หากเห็นว่าเป็นกรณีที่สมควรดำเนินการโดยประการอื่น เพื่อให้ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ร้องทุกข์ ให้มีคำวินิจฉัยให้ดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๕๗ คำวินิจฉัย ก.อ.ร. อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์

(๒) ชื่อคู่กรณี

(๓) สรุปคำร้องทุกข์ และคำขอ

(๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) คำแนะนำแต่ละประเด็นพร้อมเหตุผล

(๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามความในวรรคแรกต้องมีการลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย เรื่องร้องทุกข์นั้น หาก ก.อ.ร. ผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยด้วย

ข้อ ๕๘ เมื่อ ก.อ.ร. ได้มีคำวินิจฉัยตามความในข้อ ๕๖ แล้ว ให้เลขานุการ ก.อ.ร. แจ้งคำวินิจฉัย ให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่เป็นเหตุ แห่งการร้องทุกข์นั้นทราบโดยเร็ว

เมื่อ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัยตามความในข้อ ๕๖ (๒) และ (๓) ให้ผู้ออกคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการร้อง ทุกข์ดำเนินการออกคำสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจากเลขานุการ ก.อ.ร. และเมื่อได้ออกคำสั่งหรือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยแล้ว ให้แจ้ง ก.อ.ร. ทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๕๙ กรณีที่ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการมีเหตุขัดข้องหรือมี เหตุอื่นอันมิอาจกล่าวอ้างได้ ให้ผู้บังคับบัญชาของส่วนงานหรือหน่วยงานหรือคณะกรรมการหาหรือมายัง ก.อ.ร. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจาก ก.อ.ร.

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๐ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ที่อยู่ระหว่างดำเนินการก่อนที่ข้อบังคับนี้จะมีผลใช้บังคับ ให้ ดำเนินการไปตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ จนกว่าจะแล้ว เสร็จ

ข้อ ๖๑ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ทักษิณ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็น ก.อ.ร. ตามข้อบังคับนี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ข้อ ๖๒ ให้ประกาศมหาวิทยาลัยทักษิณ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการ อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งออกตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณ ว่าด้วยการ บริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะได้มีประกาศตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๓ องค์ประกอบของ ก.อ.ร. นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ผู้แทนข้าราชการซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นที่ยอมรับ และไม่เคยมีประวัติถูกลงโทษ ทางวินัยหรือถูกดำเนินการทางจริยธรรม คนหนึ่ง เป็นกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย โดยมี วาระอยู่ในตำแหน่งเช่นเดียวกับวาระของ ก.อ.ร. ตามความในข้อ ๗

การให้ได้มาซึ่งผู้แทนข้าราชการตามความในวรรคแรก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อธิการบดีกำหนด โดยออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

ความในวรรคแรกให้ใช้บังคับตราบเท่าที่มหาวิทยาลัยยังมีข้าราชการเหลืออยู่จำนวนไม่น้อยกว่า สิบคน หากมหาวิทยาลัยมีข้าราชการเหลืออยู่จำนวนน้อยกว่าสิบคนเมื่อใด จะไม่มีการแต่งตั้งกรรมการตามความใน วรรคแรก และให้กรรมการตามความในวรรคแรกยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

วิง จ.

(ศาสตราจารย์ ดร. นายแพทย์วีระศักดิ์ จงสู่วิวัฒน์วงศ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยทักษิณ